

מסכת שבת

פרק כב משנה ג

שׁוֹבֵר אָדָם אֶת חַבִּית לְאַכְלָה הַיְמָנָה גְּרוֹגָרוֹת, וּבָלְבָד שֶׁלֹּא
יַתְפִּנוּ לְעַשׂוֹת כְּלֵי. וְאֵין נוֹקְבִים מְגוּפָה שֶׁל חַבִּית, דָּבָרִי רַבִּי
יְהוֹדָה. וְחַכְמִים מִתְּרִין. וְלֹא יַקְבִּנָה מִצְדָה. וְאֵם קִתָה נַקְוִבָה,
לֹא יַתְנוּ עַלְיָה שְׁעֻוָה, מִפְנֵי שֶׁהוּא מִמְרָח. אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה,
מְעַשָּׂה בָּא לְפָנֵי רַבּוֹ יוֹחָנָן בָּנו זְכָאי בְּעַרְבָּה, וְאָמֵר, חֹזֵשׁ נִי לֹז

מִחְטָאת: